

[Arne Larsen.]

vendes bl. a. også til dansk deltagelse i de olympiske lege. Ideen bag de olympiske lege er smuk og menneskelig, og legene skulle fremme forståelsen mellem nationerne. Dog er det næsten uhyggeligt, at disse lege nu skal finde sted i et land, hvor idrætsungdom fra alverdens lande udøver deres idræt i ædel kappestrid inden for det olympiske stadions mure, samtidig med at Mexicos magthavere og dets politi og militær uden for murene udøver en anden form for idræt, nemlig underkuelse og brutal nedslagtning af den mexicanske ungdom, som finder anledning til at demonstrere sin harme mod de elendige sociale tilstande, der hersker i landet. Mon ikke vore idrætsledere alvorligt burde overveje at trække sig ud af disse lege som en protest mod denne undertrykkelse af befolkningen i Mexico? I alle tilfælde er det et alvorligt problem. Vi har mange unge derovre, hvis sikkerhed jeg finder i høj grad truet; jeg synes, at det i alle tilfælde giver megen grund til alvorlig ængstelse.

Med disse bemærkninger kan vi tilsige velvillig støtte af lovforslaget.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg går ud fra, at hr. Arne Larsens sidste bemærkninger ikke kunne være rettet til finansministeren; de måtte vel være rettet til udenrigsministeren, men han er i nærheden af brændpunktet, så han kan altså ikke svare på det i dag.

Jeg vil gerne sige tak for den tilslutning, lovforslaget har fået, og føje til, at jeg egentlig ikke begriber, hvad det er i denne lovgivning, man er utilfreds med. Det er rigtigt, at venstre og det konservative folkeparti i 1967 sikrede, at denne sag skulle optages til revision i 1968-69, men det var netop for at se, om man nu havde fået det ud af lovgivningen, man ønskede, om den havde virket efter hensigten. Hvis det så viser sig, at loven virker efter hensigten, er det da kutyme, at man fremlægger den for folkettingen med forslag om at udskyde revisionen.

Men i og med, at dette lovforslag nu bliver udvalgsbehandlet i folkettingen, har man jo rig lejlighed til at se på, om hensigten er opnået, eller om man ønsker ændringer. Det er fuldstændig folketingets sag herefter at bestemme, om man ønsker ændringer i tips-

loven eller ikke, om man mener, formålet er tilgodeset. Jeg selv mener, at formålet er nået, efter at vi har haft dette første regnskabsår, der har vist en så flot tendens til fordel for idrætten, at man er kommet op i nærheden af de 22 mill. kr. alene til idrætten på et enkelt år. Det var det, man tilsigtede i 1967, og så er der vel ingen grund til her i folkettingen at føre en lang debat og voldsom krig om, hvorvidt denne revision nu skal udskydes i to år, loven eventuelt skal vedtages uændret, eller revisionsbestemmelsen i det hele taget skal udgå. Hvis det var det, hr. Kjeld Olesen mente, er jeg da villig til at lade revisionsbestemmelsen udgå af loven. Hvis der så engang opstår en situation, hvor man må sige, at nu går det ikke længere med tipsmidlerne, som det er gået tidligere, kan man se på det igen. Men vi har altså ment, at det mest moderate og beherskede var at fremsætte lovforslag om en 2-årig, uændret forlængelse af lovgivningen.

Kjeld Olesen: Det kan godt være, jeg har været lidt for naiv. Jeg har nemlig gjort det, at jeg har sat mig hen og har læst den debat, vi havde om tipsloven i 1967, det kunne jeg altså godt have sparet mig. Hvis man læser debatten fra 1967 og hører den debat, vi har haft i dag, forstår man jo, at udviklingen kan gå endog meget, meget hurtigt.

Det, der blev udtalt af hr. Simonsen og andre ordførere og også af finansministeren, var, at når man havde revisionsparagraffen, var det, fordi man så havde mulighed for at se, om loven havde virket efter sin hensigt. Men hertil vil jeg gerne sige, at dette med, at vi skulle revidere loven, jo ikke blot var et spørgsmål om kroner og øre; det var ikke blot et spørgsmål om, hvorvidt nu idrætten fik det, man fandt rimeligt. Det var også et spørgsmål om principper. Det var ikke os, der stillede principper op dengang; det var de nuværende regeringspartier. Princippet fra de konservative var: intet fra tipsmidlerne til andre formål. Princippet fra venstre var, at man skulle fastholde dette her. Princippet fra de radikale var, at alt til idræt og andre formål skulle gå over finansloven. For os var det også et spørgsmål om at undersøge det, jeg nævnte i mit første indlæg, forbindelsen til fritidsundervisningen.

Hr. Arne Larsen har ret i, at jeg fortalte mig